הכנה רוחנית לכיפור/ הגאון הרב בן ציון מוצפי

תזכו לשנים נעימות רבות וטובות ותחתמו לחיים טובים.

אנחנו נמצאים בעשרת ימי תשובה. אלה ימים קדושים מאד. צריך לנצל כל שעה וכל רגע מה 240 שעות האלה כיוון ששערי השמיים פתוחים. 13 היכלי הרחמים פתוחים. אפילו שאנו מקווים שבראש השנה נכתבנו לחיים טובים אנו מבקשים בכל יום מן הימים האלה חיים טובים ופרנסה טובה. עדיין אפשר לשפר ולהוסיף. מתקרבים ליום הכיפורים. יש הרבה חומר על יום הכיפורים ושבוע הבא נאמר חבל שעבר. אז נלמד מהי מעלת יום הכיפורים.

מדרש תנחומא בבראשית אומר על הפסוק "זה ספר תולדות אדם", רבותינו אומרים, היה לו ספר לקב"ה שנתן אותו בידי האדם הראשון, היו כתובים בספר הזה כל השמות של כל האנשים שעתידים להיוולד. כל אחד ואחד מה יהיה איתו ? איפה יוולד ? איפה יפטר ?

איפה יקבר ? ומה יהיה איתו במשך חייו ?

אומר המדרש כשהאדם הראשון היה עדיין גולם, מאין למדנו זאת ? מהפסוק בתהלים, גלמי ראו עיניך ואל ספרך כולם יכתבו ימים יוצרו ולא אחד בהם.

אז "גולמי", היה עדיין גולם מוטל באדמה, נתן לו הקב"ה ספר של כל צאצאיו. הראה לו דור דור וצדיקיו, דור דור ומנהיגיו, דור דור ורשעיו, עד תחיית המתים. את כולם ראה האדם הראשון.

ולא אחד בהם

איזה אחד ?

אומר מדרש תנחומא, זה יום הכיפורים.

מה פירוש ולא אחד בהם ? רבי יהושוע אומר זה יום הכיפורים. שאפילו אם יבואו הרשעים, שהיו כתובים בספר של האדם הראשון, יעשו תשובה ויתוודו יכתבו בספרם של צדיקים. כל אחד מאיתנו, אפילו יהיה רשע גמור יבוא וישוב בתשובה יכופר לו ויתוקן לו. יש לנו מאמר דומה לזה בתנא דבי אליהו, רבא פרק א', שם הביא דבר מדהים מאד. שמחה גדולה יש לפני מי שאמר והיה העולם. שהקב"ה שנתן לנו באהבה רבה את יום הכיפורים, ואין לך יום שבו הקב"ה שמח בנו כמו היום הזה. היה מלך בשר ודם שהיו לו בנים ועבדים שהואשמו באיזה האשמות ודנו אותם לפני בית המשפט, וחקרו אותם והתברר שהכל היה עלילות. כל מה שאמרו על הבנים של המלך ועבדיו, הכל היה שקר. ומה עשה ? שמח המלך. ושוב היה מעשה במלך בשר ודם שהיו לו בנים ועבדים והוציאו את כל זבליהם לחצר המלך. זאת אומרת שהוציאו מהבית את כל מה שלא טוב. יצא המלך ושמח שמחה גדולה והיה אומר בואו תקראו להרים, לגבעות, למישורים ולרכסים שיבואו וישמחו יחד איתי שבני, מטהרים את עצמם מעוונותיהם. כך אנחנו ביום כיפור, באים לבית הכנסת לוקחים את הסידור של התפילה, מתוודים על חטא שחטאנו לפניך באונס, על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת, ומוציאים, חוץ מכבודכם, את כל הזבל שהיה לאדם בתוך הלב החוצה. מתוודה ועוזב. מודה ועוזב ירוחם. המלך שמח עליו שמחה גדולה שאין כמותה, עד שקורא לכל המלאכים. מי זה ההרים ? המלאכים הממונים על ההרים. מי זה הבקעות ? המלאכים הממונים על הבקעות. תראו שבני מודים על המעשים שעשו ועוזבים אותם.

אי אפשר בבת אחת להגיע לאור הנשגב של אור יום הכיפורים. לכן יש לנו עשרה ימים. יום אחרי יום, שעה אחרי שעה, מדרגה אחרי מדרגה, עד שמגיעים לשיא בנעילה של יום הכיפורים. אין שעה כזאת !

תראו מה כתוב בזוהר הקדוש פרשת פיקודי. מבהיל. שם, הוא מביא את שבעת הרקיעים שנמצאים למעלה. כל רקיע למה הוא משמש. ואיזה מלאך ממונה על אותו רקיע. כמה פתחים יש בכל רקיע. אח"כ בכל פתח יש חלונות וחרקים. כמו הדלתות של פעם, לכל דלת יש איזה חלון קטן שאפשר לפתוח אותו. ועל כל חלון וחלון ועל כל חרק וחרק יש מלאך שממונה עליו. ומתי פתוח כל רקיע. זמנים שונים של שעת רצון. יש חלון אחד שם, שהחלון הזה נפתח חצי שעה בלבד בכל השנה כולה, בשעת נעילה. חצי שעה אחרונה לפני השקיעה ביום הכיפורים, זה הזמן שהחלון הזה פתוח. ואחרי זה נסגר. מי שיודע לנצל את החצי השעה הזו, ולהתנפל ולהתחנן ולבקש. צריך לבקש על הגאולה. צריך לבקש על תחיית המתים. עד מתי כל המתים שוכבים שם ? האבות הקדושים, הם לא בצער ? בוודאי שהם בצער. הם ישנים בעפר. 3 פעמים אנו אומרים בתפילה מקיים אמונתו לישני עפר. יבוא אליהו הנביא ויגיד להם, אברהם די לך שינה. יצחק די לך שינה. יעקב די לך שינה קומו. ואז הם קמים ושמחים איתנו. איזו שמחה הם שמחים איתנו. אמר לי פעם הרב אברהם משאש, חודש לפני פטירתו, קרוב ל100, שהוא מגיע לתחיית המתים אז הוא חושב על זה במוחשיות. הוא מדמיין איך האבות קמים, משה רבינו קם, דוד המלך,...אבא שלו, הרב שלו קם...הרב שלו היה הרב רפאל ברדוגו, שהיה נקרא רפאל המלאך. איזו שמחה כולם יחד תהלוכה, אני

חושב על זה ותוך כדי כך אני רואה שהגעתי ל"רפאנו". מאותו יום הוא נזהר. מגיע למחייה המתים, עוצר, עושה סוויצ'.

בגאולה, 3000 מגדלים הקב"ה יבנה בירושלים. הגובה של כל מגדל יהיה 12 ק"מ.

נכון שהתוקע תוקע פה ואתה שומע את הקולות אבל תדע שבתוך כל השופר יש את הקול של הקב"ה. השופר מעורר אותנו שנחזור בתשובה. כל השופר הזה בא כי גדול יום השם. מהו יום השם ? יום הכיפורים. גדול מאד יום הכיפורים. ומי יכילנו ? מי יכול להכיל אותו ? מי יכול להגיע להשגה הזו ? זה יום שאנו דומים למלאכים. זה יום שהעולמות עולים למעלה למעלה בשמיים.

שבת הרבה יותר חמור מיום הכיפורים. מי שמחלל שבת חס ושלום דינו בסקילה מי שמחלל יום הכיפורים דינו בכרת. בכל זאת יום כיפור ואין שטן ואין יצר הרע. אין מכוניות בכיפור. אף אחד לא מעז לפתוח קניון. מה קרה ? זה יום של הקב"ה. כי גדול יום השם ומי יכילנו. אפילו חיים ומתים נידונים בו. כיפורים, כפרה למתים וכפרה לחיים. ולמה למתים ? אם אדם עשה מעשה לא טוב, ובא הסנגור ואומר, מה הוא אשם ? אבל הוא ראה את זה אצל אבא שלו. או מה הוא אשם הוא עשה את זה לפני המורה או הרב והם לא הזהירו אותו, הרב מסכן יושב בגן עדן, ביום כיפור מביאים אותו לבית הדין, ואומרים לו תראה מה התלמיד שלך עשה. והרב אומר אבל אני למדתי אותו. ואת זה הזהרת אותו ?

חיים ומתים נידונים בו. זו הסיבה שאנו מזכירים את הנפטרים ביום הזה. מתפללים עליהם כי הם צריכים כפרה.

איפה ראינו שזה יום של הקב"ה ? וקראת לשבת עונג, המשך הפסוק לקדוש השם מכובד. שבת עונג זה יום שבת. אבל מי זה לקדוש השם מכובד? זה יום הכיפורים. שאין יום קדוש בשנה כמוהו.

תראו מה אומר רבי אליעזר הגדול, ביום הזה אפילו השטן נהיה חבר שלנו, נהיה סנגור שלנו. שואל אותו הקב"ה מה אתה אומר על בני ? אין כמותם, הם דומים למלאכים. למה ? מה אתה רואה ? תגיד ! מה מלאכים לובשים לבנים הם לובשים לבנים, מה מלאכים אינם אוכלים ושותים אף הם אינם אוכלים ושותים, מה מלאכים עומדים ומשבחים ומפארים, אף הם ישראל עומדים על רגליהם ומשבחים ומפארים, מה מלאכים אין ביניהם לא קנאה לא שנאה ולא תחרות ככה ישראל מחלו אחד לשני ואין ביניהם לא קנאה לא שנאה ולא תחרות.

נכון מחלתם ?

כולנו צריכים למחול אחד לשני ולהיות בשמחה. כדרך המלאכים אנו באים, עד שהשטן בעצמו הופך להיות סנגור של ישראל. אילו דברי אליעזר הגדול עליו השלום.

המדרש אומר על הפסוק ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, ויהי ערב זה מעשיהם של הרשעים. הרשעים מתי עובדים ? בלילה. אז הם יוצאים מהמאורות שלהם לעשות עבירות. כל מיני עבירות השם ישמור. ויהי בוקר זה מעשיהם של הצדיקים. הרשעים מתהפכים לצדיקים. זו המעלה של יום הכיפורים. שאין יום כזה בשנה שהוא מטהר את האדם והופך אותו משחור ללבן. מרשע לצדיק ברגע.

הרמב"ם עליו השלום כותב, עיצומו של יום מכפר לשבים. זאת אומרת מי ששב בתשובה. לא סתם הוא יושב לו בבית שלו על שפת הים ויאמר כיפורים אוטומט מכפר. זה לא 1-800. צריך ביום כיפור להתוודות, לעזוב את החטאים, להסתלק מכל המעשים הלא טובים שעשה.

למה השם מכפר לשבים ?

כי היום הזה הוא מעל הזמן.

כל הימים נמצאים תחת שלטון של זמן. על הזמן שולט גם יצר הרע. אז הוא יכול לפעול. אתה לא יודע מה יקרה עוד שעה עוד דקה. אבל ביום כיפור, זה יום רוחני. אנו מתעלים מעל הזמן ועולים. רבינו האר"י כותב שביום שבת יש עליה גדולה של העולמות והנשמות שלנו יחד איתם. ממנחה של ערב שבת, אח"כ קבלת שבת אח"כ תפילת ערבית, אח"כ סעודת הלילה, אח"כ שחרית, מוסף לחש, חזרה, כתר יתנו לך, עולים למעלה כל הזמן. איה מקום כבודו להעריצו. כמה אתה עובד בשבת כדי להגיע לשם. בכיפור לפני ערבית בתפילת כל נדרי אתה כבר מגיע לדרגה של "איה מקום כבודו". זה משהו שאין כמוהו. אחרי כן ממשיכים ועולים, שחרית יותר גבוה, מוסף עוד יותר גבוה, לחש חזרה מוסף....נעילה. עולים למעלה שעד כל העולמות נהיים עולם אחד. למה אומרים בסוף נעילה השם הוא האלוקים ? ההויה והאלוקים נהיה אותו דבר. הכל נהיה אחד. ואין לך תקדים כזה בכל השנה כולה. לכן, צריכים להכין את עצמנו. יום כזה קדוש ! הגברים טובלים ללא ברכה. אין לך יום שבו אנו נטהרים כהיום הזה. כתוב: "לפני השם תטהרו". כמה צריך לשמוח ביום הזה.

רבי יעקב בעל הטורים כותב על הסעודות שעושים בערב כיפור. בזמן הגמרא, לא היה יום שהיו אוכלים בו כמו בערב יום הכיפורים. חוגגים אותו כל היום. כל היום סעודות. הרמ"ק כותב היו נוהגים לעשות 5 סעודות ביום. זה יום קצר. 5 סעודות היו אוכלים וששים ושמחים! ולמה ? שזכינו להגיע לקראת היום הקדוש הזה שנתן לנו אותו הקב"ה במתנה. רבי יעקב בעל הטורים מביא מעשה שמצא אותו במדרש, על יהודי חייט שקנה דג במחיר של 8 זהובים. באותו יום לא היו דגים בשוק. הגיעו אנשים רבים לקנות דגים כולל השף של המלך בעצמו. הדייג דג אחד בלבד. הדייג אמר מי שיוסיף זה שלו. הדג עלה 8 לירות זהב. בא החייט הזה ושלם מכיסו 8 לירות זהב עבור הדג. הלך לביתו לבשל את הדג. הביאו למלך את הארוחה עם קוטג' וסלט. מה קרה לכם היום ? זו סעודת מלכים ? איפה דגים ? אין אמרו לו. בכלל לא היה אפילו אחד ? אז איפה האחד ? חייט אחד קנה אותו. מה ? חייט קנה דג ב 8 זהובים ? תביא אותו מהר למס הכנסה. מי משלם 8 זהובים עבור דג ? הביאו את החייט. תגיד לי אתה שלמת 8 זהובים עבור דג ? מה אתה משוגע ? לא אדוני המלך. יש לנו יום אחד בשנה שהקב"ה מכפר לנו על העוונות, ואנו נצטווינו לאכול ולשמוח ביום הזה. שזכינו להגיע ליום כזה גדול. ואני מרב שמחתי שאני רוצה להביע את אהבתי והתפעלותי מהבורא יתברך אבינו שבשמיים אז קניתי את הדג הזה. עשיתי את כל ההשתדלות כדי לקנות את הדג הזה לכבוד השם יתברך.

עלינו לשמוח שהגיע היום הזה.

ביום הזה צריך לעשות לחם משנה. בתוספתא, רבי יהושוע אומר, שהיה יורד לחם משנה גם בערב יום טוב, בערב שבת וגם בערב יום הכיפורים. זכר למן שירד פעמיים אנו שמים על השלחן לחם משנה. כך כותב הרמ"ק, רבי משה קורדבירו, זכותו תגן עלינו ועליכם. הוא כותב שיזהר האדם לעשות בסעודה מפסקת לחם משנה כמו בשבת. עם הכיסויי על הלחם. ויעשה מוציא עם סוכר ויברך עליו בקדושה ובטהרה. תאכל ותשמח. תודה להשם. זו המעלה של יום הכיפורים.

פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם.

מה פירוש הערער ?

דור שאין בו כהן ואין בו נביא. אנחנו יתומים. אין בו בית המקדש. כמה אדם נקרע כשקורא ביום כיפור את סדר העבודה ? אתה רואה איזו עבודה היתה. אין לנו לא מנחה ולא לבונה, ולא קטורת, איזה צער זה שהכהן היה נכנס לפני ולפנים באותו יום. באותו יום נכנס 4 פעמים. כל יום הכהן היה מקטיר את הקטורת בהיכל, ביום הכיפורים היה מקטיר את הקטורת בפנים. אח"כ היה נכנס להתפלל ולהתוודות עלינו. אז כמה הכהן היה עובד אותו יום ? 10 טבילות, 10 ווידויים, ועוד, וכל זה אין לנו.

שמע מה אומר המדרש. וקראתם בעצם היום הזה, דור שאין בו לא כהן ולא נביא ולא בית המקדש, אלא תפילה בראש השנה וביום הכיפורים, אומר הקב"ה בשבילי זה כמו הקרבנות. פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם. אנו באים לבית הכנסת, ויש כאלה שאין להם איפה להתפלל, מתכנסים במקלטים ובכל מיני מקומות מאולתרים. הקב"ה לא בזה את תפילתם. אומר הקב"ה בשבילי זה בית המקדש.

מכאן אדם ילמד עד כמה כל אחד צריך לעשות את כל המאמצים להתפלל כהוגן. ולשמח את אבינו שבשמיים. בזכות זה תהיה לנו שנה טובה.

וקראתם בעצם היום הזה. וכל מלאכה לא תעשון.

בטח בעצם היום הזה. מה זה בעצם היום הזה ?

המדרש אומר, שכל החגים הם זכר למה שהיה אז. ראש השנה, הקב"ה הבטיח לאדם הראשון שהוא ימחל עוונות. סוכות כי בסוכות הושבתי את בני ישראל. חנוכה, מתיתיהו והחשמונאים. פורים, מרדכי היהודי ואסתר המלכה. פסח- זכר ליציאת מצריים. אבל כיפור לא. היום ! היום ! היום ! אני מוחל לכם את העוונות. כל שנה מחדש אני מוחל לכם את העוונות ביום הקדוש הזה. כל שנה כמו הכיפור הראשון. נכון שהיום הזה הוא היום הארבעים שמשה רבינו השלים בהר. אבל בעצם היום הזה, רבינו עובדיה מספורנו, חי לפני כ 800 שנה בספרד. הוא כתב את הספורנו על התורה. הוא כותב, מה זה חוקת עולם ? כל דבר שאמר חוקת עולם זה לדורות, כך אומרת הגמרא. כלומר, משה רבינו אומר, גם בזמן שבית המקדש נחרב יום כיפור זה אותו כיפור. חוקת עולם. לעולמי עד זה לא משתנה. תראה איזו זכות זאת ! זה יום שאנחנו והקב"ה כביכול נהיים אחד.

רבינו האר"י כותב, שלפני שנאמר השם הוא האלוקים בנעילה, אנו אומרים שמע ישראל. בשמע ישראל הזה כולנו מתחברים עם הקב"ה. דביקות מוחלטת. ואחרי זה מה שתרצה הקב"ה יתן לך. לייחד אותו בשמו ולהמליך אותו עלינו. אין כמו השמע ישראל הזה. גם אלה שנמצאים בבית יאמרו את השמע ישראל הזה.

תשב אנוש עד דכא

יותר ממנשה ?

מנשה הרג את סבא שלו הנביא ישעיה. הנביא ישעיה שמילא את ירושלים פה לפה. מה זה פה לפה ? אומרת הגמרא, שלא היה רחוב בירושלים שלא שם בו פסל. ועוד שהרג את סבא שלו, אבא של אמא שלו, הרג אותו על זה שדיבר עם השם בפה. יש יותר מזה ? והשם קבל את תשובתו. והוא יושב לו כעת בגן עדן בהיכל בעלי התשובה. וכל בעל תשובה שבא הוא מקבל אותו אצלו. 33 שנים אח"כ עשה תשובה. היה לובש שק ונמצא בתענית כל ימיו. לשלם על מה שהכעיס. מרד 22 שנים וחזר 33 שנים. תשובת המשקל. לא היה כמוהו שעשה תשובה להשם יתברך. מנשה בן חזקיהו.

הזוהר הקדוש אומר, 13 מידות של רחמים מתגלים בכל רגע ורגע בעשרה ימים האלה. ב 240 שעות האלה. וכל הדינים בורחים כשרואים את הצינורות האלה. אין דין בימים האלה. המקטרגים פוחדים ומשקשקים. אומר היערות דבש, רבינו יהונתן אייבשיץ, זכותו תגן עלינו ועליכם, כמה הוא אוהב את עם ישראל. הוא אומר אם אין לנו את ירושלים ואת בית המקדש למה לנו חיים. פעם אחת המלך היה הולך איתו בדרך בפרג, והנה באמצע הדרך, אומר לו המלך הצ'כי, נו מה אתה אומר, עשו פסל ענק של האיש ההוא, נו תגיד משהו לכבוד הפסל הזה. אמר לו, כתוב במשנה באבות, חכם אינו מדבר בפני מי שחכם ממנו. זה הפסל גדול ממני יותר, שידבר הוא ואני אשיב לו אח"כ. טיל בליסטי. הוא כותב ביערות דבש, תדע שכל דבר בעולם כל יום כל תפילה צריך התעוררות מפה. אנחנו בלי להתעורר כאן לא נוכל לעשות כלום. אבל ביום כיפור, בלי שום התעוררות אתה בא לבית הכנסת ומתפלל, הקב"ה מצוי אצלך מבלי שתקרא לו. זאת אומרת שכל השנה אני צריך לקרא לו ולבקש, ולהתחנן, אבל ביום כיפור מכל נדרי עד מוצאי יום הכיפורים הקב"ה לידך שומע אותך. הקב"ה ממציא את עצמו אלינו ביום הזה. יש הגדרה כזו ? איזה דבר זה. לכן, עליך לדעת כמה זה חשוב. זו הסיבה שאין אדם מישראל שאין ליבו דופק בתשובה ביום הכיפורים. אחד מעט אחד הרבה, למה ? כי הקב"ה יורד אלינו.

יום הכיפורים כולו קודש. גם כשהולכים לישון זה כדי שיהיה לנו כח להתפלל. כל מה שאנו עושים ביום כיפור זה לכבודו יתברך. הוא נמצא איתנו.

זו המעלה של היום.

הפסיקתא אומר על הפסוק בהושע, "שובה ישראל עד ה' אלוקיך כי כשלת בעונך" (הושע יד, ב)

גדול כוחה של התשובה, שמי שעושה תשובה, בפרט בימים האלה, ומהרהר תשובה עולה לו, לא כעשרה שנים (כאילו עשר שנים של תשובה) ולא כמאה שנה של תשובה, ולא כחמש מאות שנה של תשובה, אלא עולה התשובה הזו בהרהור בלב עד כסא הכבוד ברגע אחד. יש לך קו ישיר לכסא הכבוד. זה

פסיקתא רבתי פרק ד'. מה פירוש פסיקתא ? אילו התנאים שכותבים משניות פסוקות. יש פסיקתא רבתי, יש פסיקתא זוטרתי, ויש פסיקתא דרב כהנא. רב כהנא אסף כל ההלכות שהיו אצל התנאים. הוא אסף אותן. המעלה של היום הזה, שאפילו שאתה מהרהר תשובה בלב עולה לך עד כסא הכבוד.

לכן כתב הרמב"ם, שיאמר האדם, שחוזר בתשובה: אני אינני אותו האיש, אני איש אחרת. איני אותו האיש שעשה עבירות אלה ואלה, אני איש אחר.

גם אם האדם עשה עבירות רבות וקשות, כאשר הוא שובר את ליבו אז הקב"ה מקבל אותו באהבה וברצון.

על האדם לעזוב את הטבעים הרעים שלו. לעזוב את הגאווה. לתקן את המידות. מודה ועוזב ירוחם. זה המפתח. ראית כי נכנע אחאב ? ברגע שנכנע אחאב הכל נהיה בסדר. זה המפתח. המפתח זה להיכנע. לעיתים אדם מבקש סליחה כלפי חוץ. צריך לטהר את הלב. די עם שנאת החינם וכל הקנטורים. וכל ההשתייכויות. זה המפריע. אותו הדבר העבודה עם הקב"ה בלי עקמימות, תהיה איתו ישר. אם אדם בא ביום כיפור, ויתחרט על מה שעשה וישנא את החטא, זה באמת יכפר לו. יש שני סוגים של תשובה ביום כיפור: הוא לוחץ על הכפתורים, הוא קורא... וגומר על זה כתוב תשובה ויום הכיפורים תולים וייסורים ממרקים. לעומת זאת, אם יבוא באמת, בלב שלם, ויהרהר תשובה בליבו ויבקש רחמים מהשם יתברך, זה יכול לרחוץ את הכל. ביום כיפור אנחנו דבוקים בהשם יתברך. זה יום שונה במינו מכל הימים. יום של רוחניות.

מה ההבדל בין ראש השנה ליום הכיפורים ?

בראש השנה אנו ממליכים את הקב"ה עלינו. בפני כל העולם כולו. עיקר ראש השנה המלך הקדוש. אבל ביום הכיפורים, זה יום סליחת העוון. ואז מה קורה? שאפילו, פרטים קטנים ששייך לדומם, לצומח, לחי, למדבר, ואפילו גלגולים, ועונשים הכי הכי קשים, שהוא היה אמור לעבור, והוא בא כעת והתחרט בלב שלם, הוא ניצל מזה.

אנחנו אומרים את הווידוי הגדול של רבינו ניסים, על הראשונות האחרונות, על הידועות או הנשכחות...אז כולם בתוך הקריטריונים האלה.

הגאון מוילנא כותב, שלפעמים אדם יזהר לא להזכיר את העוונות שהוא עשה, כי לפעמים, הוא נזכר מהמעשה והפיוזים בראש מתעוררים. וזה עצמו עבירה. מה שיש בסידור זה הכל. הרבה שאלו אותי, איפה אני מבקש על זיווג ? איפה אני

מבקש על פרנסה ? כל הסידור מלא פרנסה טובה ונחמה, וישועה. בתוך הישועה תכוון למה שאתה רוצה.

זוכרני לחיים

מה זה חיים ?

שאדם חי חיים נורמלים. שיש לו אישה, שיש לו בית, שיש לו ילדים, שיש לו בריאות, שאין לו דאגות...

ביום הכיפורים אנו דומים למלאכי השרת.

עוד דבר השטן אומר, מה מלאכים אין להם מנעלים ככה ישראל אין להם מנעלים. נועלים נעליים בכיפור כדי להגן על הרגליים. לא נועלים נעלי עור.

הקב"ה מוחל לנו על העוונות כולם.

יש ביום הזה 5 קולות. מה זה 5 קולות ? 5 תפילות: ערבית, שחרית, מוסף, מנחה, נעילה. אין יום שיש כל זה. ואין יום שיש בו 3 ברכות כהנים ביום אחד. כנגד 5 אורות. מה זה 5 אורות ? תיקח ספר בראשית, ביום ראשון מובא 5 פעמים אור. 5 מיני אורות הקב"ה ברא. והאדם זוכה לחמשת מיני אורות האלה בחמש תפילות ובחמישה עינויים של יום הכיפורים.

במסכת חגיגה, דף ד', יש שם סוגיה מאד מעניינית. הגמרא אומרת שכשהיה רבי אלעזר מגיע לפסוק הזה היה בוכה. ויאמר שמואל, למה, אל שאול. "למה הרגזתני לעלות ?"

הרי שאול כאשר לא ידע האם לצאת להילחם בפלישתים או לא לצאת להילחם בפלישתים, אחרי שהקב"ה לא ענה לו באורים ותומים, הלך לבעל האוב ושאל והעלה את שמואל באוב. שמואל אומר לו, למה הרגזתני (הפחדת אותי) לעלות ? הגמרא אומרת שזה היה תוך י"ב חודש לפטירת שמואל, ועדיין הפנקסים פתוחים, ושמואל הלך והביא איתו את משה רבינו שיעיד עליו שהוא קיים את כל התורה. ולכן כתוב, אלוקים ראיתי עולים מן הארץ. שניים עולים. שני אנשים עם ראש למעלה. מי היו שני האנשים ? אחד משה רבינו ואחד שמואל הרמתי. למה ? לכבודו של המלך. שואלת הגמרא שאלה נוראה? מה עושה משה עם שמואל

?הם בכלל לא היו באותו דור. היה ביניהם איזה 400 שנה הבדל. מה הוא מביא אותו בתור עד. הוא לא היה איתו. אז למה דווקא את משה ?

לשמואל לא היו עבירות. שמואל פחד שידונו אותו על הלכה שהוא פסק לא נכון במשפט לישראל. הוא ידע שכל ההלכות שהוא אמר הם היו איש מפי איש עד משה רבינו. משה ליהושוע, יהושוע לזקנים,...עד שמואל, שקבל מעלי. אז הוא הביא את משה שיעיד עליו שלא היתה מילה במשך הארבעים שנה שהוא פסק שהיא טעות. רבי אלעזר כשהיה מגיע לשם היה בוכה. הוא אמר, שמואל הנביא, נביא אמת כל כך פחד, מה אנחנו נגיד ? אומר רבי אלעזר, אז אין לנו ברירה, אלא ביום כיפור לצעוק אל השם ולבכות אצלו.

הזוהר הקדוש כותב ששבעת המוספים של כל השנה חיברו אותם הצדיקים. של שבת, יוסף הצדיק. ראש חודש, דוד המלך, של סוכות, אהרון הכהן. של ראש השנה, יצחק אבינו. פסח, אברהם אבינו. שבועות, יעקב אבינו. משה, יום הכיפורים. יום הכיפורים שייך למשה רבינו.

ראינו שיום הכיפורים הוא הקדוש שבקדושים, שאין בו שום תערובת של גשמיות, כך משה רבינו, יילוד אישה הוא הקדוש בבני האדם. שזכה לעלות למעלה ולהתגושש עם המלאכים. מכאן נדע מה מעלת יום הכיפורים ונזכור הרבה את משה רבינו, הוא מליץ יושר גדול גדול.

אם נתפלל כמו שצריך, והקב"ה יתן לנו כח לעמוד על המשמר, ולקיים את כל מצוות היום הקדוש הזה כהלכתן.

תזכו לשנים נעימות רבות וטובות.

לעילוי נשמת אהובינו

אפרים שמעון אריאל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל ילחטו"א